

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Biskupcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich,

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Wilchowska

Protokolant st.sekr.sąd. Lidia Juniewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 sierpnia 2016 roku i 21 września 2016 roku w B.

sprawy z powództwa małoletnich powodów G. S. (1) i M. S. zastąpionych przez przedstawicielkę ustawową R. M.

przeciwko G. S. (2)

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty, ustalone w ugodzie z dnia 22 kwietnia 2013 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie VII Zamiejscowym Wydziałem Rodzinnym i Nieletnich z siedzibą w B. w sprawie VII RC 80/13 od pozwanego G. S. (2) na rzecz małoletnich powódek G. S. (1) i M. S. w kwocie po 200 złotych miesięcznie, z dniem 13 czerwca 2016 roku podwyższa do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, łącznie 600 (sześćset) złotych płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletnich powódek R. M..

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Nie obciąża pozwanego opłatami sądowymi.

IV. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

R. M. jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek G. S. (1) i M. S. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego G. S. (2) na rzecz małoletnich powódek z kwoty po 200 złotych do kwoty po 400 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynwszy od dnia złożenia pozwu o zasądzenie kosztów procesu oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek wskazała, że pozwany od kwietnia 2013 r. płaci po 200 zł na dzieci i poza tym jego wkład finansowy w utrzymanie dzieci jest niewielki. W styczniu 2016 r. pozwany zobowiązał się do płacenia 600 złotych miesięcznie, jednakże nie dotrzymał zobowiązania. Nadto wskazała, iż małoletnie powódki mieszkają razem z matką, która pracuje na pół etatu poza miejscem zamieszkania. Nie posiadają również żadnego majątku, z którego mogłyby czerpać dochód. Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych podała, że miesięczny koszt wyżywienia, ubrania, przedszkola i innych potrzeb małoletnich wynosi około 1000 złotych. Podała nadto, iż pozwany zatrudniony jest w Straży Miejskiej w O..

Pozwany G. S. (2) wniósł o oddalenie powództwa. Podał, że w koszty utrzymania i wychowania dzieci powinny być zaspokajane przez obydwójce rodziców, a matka powódek dopiero w bieżącym roku podjęła pracę, wcześniej

była na stażu. On jest strażnikiem miejskim w O. i osiąga wynagrodzenie w kwocie 1800 zł miesięcznie wynikające z zaszeregowania, natomiast otrzymuje jeszcze dodatki i nadgodziny. Nadto studiuje na III roku Wydziału Nauk Społecznych na Uniwersytecie (...) - (...) w O. w systemie niestacjonarnym. Za studia płaci 3800 zł za rok. Nadto podał, że codziennie dojeżdża do pracy z K. do O. – pociągiem i w O. komunikacją miejską na P.. W chwili obecnej korzysta ze zniżek, które mu przysługują jako studentowi, który nie ukończył 26 roku życia. Przez ostatnie trzy miesiące uiścił na konto matki powódek 1300 zł. Dodatkowo co miesiąc doładowuje kartę na telefonie M. M. (3), która sprawuje opiekę nad dziećmi. Od stycznia tego roku zabiera jedną z córek na określoną ilość dni i zdarzało się, że przywoził im artykuły spożywcze i biurowe za różne kwoty, dowożąc je do R.. Z tych względów zaprzeczył twierdzeniom matki powódek, że jego wkład w utrzymanie dzieci jest znikomy. Z majątku posiada samochód o wartości 200 zł, który generuje koszty związane z ubezpieczeniem, naprawami i paliwem, ponieważ z uwagi na godziny pracy jest czasami zmuszony dojeżdżać samochodem. Pozwany mieszka z rodzicami, którym dokłada się do utrzymania w kwocie 300-500 zł. Podał, że sytuacja R. M. znacznie się poprawiła z uwagi na świadczenie z programu 500+, co dodatkowo daje jej kwotę 1000 zł w miesiącu. Wskazał, że matka powódek wyprowadziła się ze swojego dotychczasowego miejsca zamieszkania, wynajęła stancję, zmieniła dzieciom przedszkole i teraz mieszka w odległości 70 km od niego. Zrobiła to wbrew jego woli.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnie G. S. (1) i M. S. są córkami R. M. i G. S. (2).

(bezsporne)

Ugodą zawartą dnia 22 kwietnia 2013 roku przed Sądem Rejonowym w Mrągowie VII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz małoletnich powódek G. S. (1) oraz M. S. kwoty po 200 zł miesięcznie, łącznie 400 złotych miesięcznie tytułem alimentów płatne do rąk matki małoletnich R. M. do 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek raty, poczynając 18 stycznia 2013 roku.

Małoletnia G. S. (1) miała wówczas 2 lata, zaś M. S. 8 miesięcy. Nie posiadały majątku.

R. M. wtedy studiowała w systemie niestacjonarnym, otrzymywała alimenty od swojego ojca w kwocie 350 zł oraz 490 zł stypendium socjalnego. Nie posiadała majątku. Była również zarejestrowana jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku.

Pozwany G. S. (2) pracował i osiągał wynagrodzenie w kwocie 1252 zł, studiował informatykę i otrzymywał stypendium w wysokości 403 zł.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletnich powodów k. 5 i k. 6 z akt sprawy Sądu Rejonowego Mrągowie VII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. o sygn. VII RC 80/1; zaświadczenie z 09.01.2013 r. k. 5 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. o sygn. VII RC 80/13; zaświadczenie z 17.01.2013 r. k. 7 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. o sygn. VII RC 80/13; decyzja z 16.11.2012 r. k. 10 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. o sygn. VII RC 80/13; ugoda z k. 25 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. o sygn. VII RC 80/13)

Aktualnie G. S. (1) ma pięć lat, a M. S. cztery.

W czerwcu 2016 roku matka małoletnich mieszkała wraz z swoim ojcem, zaś córki przebywały u babci pod opieką w R.. Koszt przedszkola obu córek wynosił 60,50 zł. Na jedzenie R. M. łącznie wydawała 500-600 złotych.

Obecnie R. M. wraz z córkami mieszka w B.. Koszt utrzymania małoletnich dzieci to około 800 złotych miesięcznie. Na kwotę tę składają się między innymi wyżywienie, odzież, środki pielęgnacyjne, higieniczne i inne. Małoletnie powódki nie chorują przewlekłe. Powódka wynajmuje mieszkanie w B., za które płaci 300 złotych odstępnego oraz ponosi koszty z nim związane, tj. za zużycie mediów i energii elektrycznej w wysokości 200-300 zł miesięcznie. Małoletnie chodzą obecnie do przedszkola w B.. Koszt za przedszkole to 1 zł za godzinę ponad podstawę programową.

Do kosztów utrzymania małoletnich dochodzą również dojazdu z B. do G., tj. do ojca. Koszt biletu to O.-B. to 4,50 zł lub 5 zł, G. – B. 4,50 zł. Wydatki te ponoszone są przez oboje rodziców.

Matka małoletnich jest zatrudniona na pół etatu, zmianowo w B. w sklepie spożywczym. Umowę ma podpisaną do końca sierpnia 2017 r. Jej wynagrodzenie wynosi 925 zł brutto, netto 580 zł. Szef od razu potrąca jej z wynagrodzenia za opłaty za mieszkanie. Za dodatkowe prace na rzecz pracodawcy w sierpniu otrzymała dodatkowo 80 złotych.

(dowód: zeznania matki małoletnich powódek k. 50-51, k. 63- 64).

G. S. (2) pod koniec sierpnia otrzymał awans na starszego strażnika. W związku z czym otrzymał wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2600 zł brutto. Nadto w sierpniu otrzymał nagrodę uznaniową w wysokości 350 zł netto, zaś 10 września 2016 r. około 100-200 złotych dodatków za nadgodziny. W dalszym ciągu mieszka z rodzicami, którym dokłada do utrzymania kwotę 300-500 zł. Dojazd do pracy wynosi go 14 zł za 10 przejazdów komunikacją miejską – bilet ulgowy. Za miesięczny bilet za przejazdy z G. do O. ponosi koszt w wysokości 107,31 zł. Uprawnienie do korzystania z przejazdów ulgowych pozwany straci po ukończeniu 26 lat. Jednakże jako funkcjonariusz straży miejskiej, będąc umundurowanym może korzystać z przejazdów komunikacją miejską za darmo. Obecnie jest również na III roku studiów niestacjonarnych, za które płaci roczne czesne w wysokości 3800 zł. Ponadto ponosi on koszty związane z dojazdem do dzieci, jeden wyjazd to około 40-50 zł. W ostatnim czasie również ponosił on koszty związane z zakupem ubrań dla dzieci na kwotę 90 zł, które jednak pozostały w jego dyspozycji, z uwagi na brak porozumienia z matką powódek w tej kwestii i wcześniejszych zarzutach dotyczących przetrzymywania ubrań dzieci. Nadto kupował puzzle, legginsy, skarpetki, itp. na łączną kwotę 79,73 zł. Młodszą córkę zabiera do siebie, czasami na 3 dni. Ze starszą córką w ostatnim, czasie przebywał w szpitalu od godz. 16:00 do 10:00 rano. Za nocleg w szpitalu płacił 15 złotych – łącznie za wszystkie noce 75 zł. Na dzieci poza udzielonym zabezpieczeniem powództwa w ostatnim czasie wydał dodatkowo 400-450 zł, w tej kwocie również jest uwzględniona kwota za szpital. Pozwany posiada samochód, jednakże w najbliższym czasie sprzedaje go, albowiem nie nadaje się do eksploatacji. Jego wartość określił na kwotę 300-400 zł.

(dowód: zeznania pozwanego k. 51, k. 64-65; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 14-15; decyzja k. 18, kserokopia legitymacji i bilety k. 19, kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są w stanie utrzymywać się samodzielnie. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania. Pozwany jest ojcem małoletnich powódek i z tego tytułu jest zobowiązany do łożenia na ich utrzymanie i wychowanie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po ustaleniu alimentów w dniu 22 kwietnia 2013 roku, w sprawie VI RC 80/13, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, uzasadniająca zamianę dotychczasowej wysokości alimentów (art. 138 kro). Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletnich powódek w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego we wskazanych wyżej okresach.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby,

których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Od ostatniego wyrokowania upłynęły trzy lata. Sytuacja małoletnich zmieniła się istotnie, obie chodzą do przedszkola, a ich potrzeby wzrosły. Wiąże się to z dorastaniem i przede wszystkim rozpoczęciem pierwszego etapu kształcenia na poziomie przedszkolnym. Z rozwojem powódek wiąże się zaś konieczność zapewnienia większej ilości pożywienia, odzieży, pomocy dydaktycznych i innych.

Powyższe okoliczności uzasadniają podwyższenie alimentów od pozwanego. Pozwany kwestionował wysokości kosztów utrzymania małoletnich i zwrócił uwagę na fakt, że to matka małoletnich zdecydowała o przeprowadzce, co spowodowało, że on jako ojciec ma teraz znacznie dalej do córek. Kwota wskazywana przez matkę powódek jako koszt ich utrzymania (800 zł na obie córki) w ocenie Sądu nie odbiega aktualnie obowiązujących cen, a wedle zasad logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego kwota odpowiada rzeczywistym, typowym wydatkom na utrzymanie małoletnich dzieci w wieku powódek i jest wystarczająca aby zaspokoić uzasadnione ich potrzeby. Sąd miał na uwadze, że do usprawiedliwionych potrzeb dzieci należy zaliczyć także ich udział w opłatach mieszkaniowych, co – zdaniem Sądu – aktualnie wynosi w sumie około 166-200 zł (czynsz za mieszkanie 300 zł plus opłaty 200-300 zł podzielone na trzy) w skali miesiąca za jedną osobę. Koszty te należy zaliczyć do uzasadnionych potrzeb każdego dziecka.

W ocenie Sądu pozwany nie może pogodzić się z sytuacją, że matka małoletnich chce ułożyć sobie życie bez niego. Okoliczności te nie mają jednakże wpływu na rozmiar zasądzonych alimentów, które – co należy wyraźnie podkreślić – wypłacane są do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich – natomiast ich wysokość związana jest z potrzebami małoletnich. Jednakże matka powódek winna mieć świadomość, że podejmując konkretne decyzje życiowe, będą one miały wpływ nie tylko na jej życie, ale również na rozwój i wychowanie córek oraz ich kontakt z ojcem. Jednakże nie należy tracić z pola widzenia faktu, że R. M. przeprowadziła się do innej miejscowości by tam podjąć pracę. Co prawda praca ta nie przynosi wysokich dochodów, ale pozwala na zdobycie doświadczenia i może w przyszłości doprowadzić do znalezienia pracy lepiej płatnej i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dodać również należy, że zgodnie z art. 135 § 3 kro, którego nowe brzmienie obowiązujące na chwilę zamknięcia rozprawy – przy braku przepisów przejściowych - Sąd wziął pod uwagę, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169 i 195), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
- 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195);
- 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.).

Jeżeli zaś chodzi o sytuację pozwanego to w jego życiu nastąpiły zmiany – albowiem wzrosło jego wynagrodzenie. Nie ma on nikogo poza małoletnimi powódkami na utrzymaniu. Choć pozwany wskazuje na wysokie koszty swojego utrzymania, to jednak - w ocenie Sądu – przy zarobkach oscylujących w granicach 2000 zł netto, jest w stanie uiszczać alimenty na córki w kwocie po 300 zł.

Z uwagi na treść art. 135 § 3 kro, w brzmieniu obowiązującym od 20 sierpnia 2016 r., Sąd badając sytuację materialną małoletnich powódek nie uwzględnił pobieranych przez ich matkę zasiłków i innych świadczeń, otrzymywanych na podstawie ustaw wymienionych w cytowanym powyżej przepisie.

Oddalając powództwo w pozostałej części Sąd miał przede wszystkim na uwadze obopólny obowiązek rodziców ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka. Obowiązek ten powinien obciążać oboje rodziców w równym bądź zbliżonym stopniu. Bezsprzeczne jest, że R. M. wypełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dzieci w formie osobistych starań o ich wychowanie i utrzymanie, jednakże, w opinii Sądu, udział finansowy pozwanego w zakresie zabezpieczania potrzeb córek jest na tę chwilę wystarczający, tym bardziej, że pozwany poza zapłatą alimentów jest obecny w życiu córek.

W tej sytuacji Sąd uznał, że zasądzone alimenty w wysokości po 300 złotych miesięcznie są adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódek, a także dostosowane do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Sąd w oparciu o przepis art. 138 kro, art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i § 2 kro orzeczono jak w sentencji wyroku.

Biorąc pod uwagę stan majątkowy pozwanego Sąd uznał, że obciążenie go kosztami mogłoby utrudnić mu realizację obowiązku alimentacyjnego i w związku z tym pogorszyć sytuację materialną małoletnich powódek, dlatego też w oparciu o przepis art. 102 kpc nie obciążył pozwanego opłatami sądowymi, od uiszczenia których małoletnie powódki zwolnione były z mocy prawa.

Wyrokowi w punkcie podwyższającym alimenty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.